

2010. november 25., csütörtök

20. felkéri a Bizottságot, hogy bátorítsa a méhészeti termékek közvetlen értékesítését a helyi piacok fogyasztói felé;
21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Új európai energiastratégia felé

P7_TA(2010)0441

Az Európai Parlament 2010. november 25-i állásfoglalása a 2011–2020-as időszakra vonatkozó új európai energiastratégia felé (2010/2108(INI))

(2012/C 99 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A 2011–2020-as időszakra vonatkozó új európai energiastratégia felé” című, 2010. május 7-én megjelent bizottsági értékelő dokumentumra,
- tekintettel az Európai Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, az „Európai Energiapolitika” című 2007. január 10-i bizottsági közleményre (COM(2007)0001), amelyet az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Az energiaellátás biztonságára és az energiapolitikai szolidaritásra vonatkozó európai uniós cselekvési terv” című, az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatáról szóló, 2008. november 13-i bizottsági közlemény és kísérődokumentumai követték (COM(2008)0781),
- tekintettel a második energiaügyi stratégiai felülvizsgálatról szóló, 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 713/2009/EK rendeletből, a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK rendeletből, a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 715/2009/EK rendeletből, a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK irányelvből (a villamosenergia-irányelvből), valamint a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK irányelvből (az NG irányelvből) álló harmadik energiacsomagra ⁽²⁾,
- tekintettel a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról szóló, 2009. április 23-i 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletből, a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből, a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből, a benzinre, a dízelolajra és a gázolajra vonatkozó követelmények, illetőleg az üvegházhatású kibocsátott gázok mennyiségének nyomon követését és mérséklését célzó mechanizmus bevezetése tekintetében a 98/70/EK irányelv módosításáról, a belvízi hajókban felhasznált tüzelőanyagokra vonatkozó követelmények tekintetében az 1999/32/EK irányelv módosításáról, valamint a 93/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből, a szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az

⁽¹⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 16. o.

⁽²⁾ HL L 211., 2009.8.14.

2010. november 25., csütörtök

- 1013/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből, valamint az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 2009/406/EK európai parlamenti és tanácsi határozatból álló uniós energia- és éghajlat-változási csomagra ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az energiával kapcsolatos közös európai politika kialakítása felé” című, 2007. szeptember 26-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a nemzetközi energia-együttműködés jogi kereteit meghatározó, 1994. december 17-i Energia Charta Egyezményre és annak tranzitjegyzőkönyv-tervezetére,
 - tekintettel az energiaágazatbeli projektek közösségi pénzügyi támogatásán alapuló gazdaságélénkítő program létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 663/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (az európai energiaipari gazdaságélénkítő programra) ⁽³⁾,
 - tekintettel az energiaágazatbeli projektek közösségi pénzügyi támogatásán alapuló gazdaságélénkítő program létrehozásáról szóló (a 663/2009/EK rendeletet módosító) 2010. május 31-i bizottsági közleményre (COM(2010)0283),
 - tekintettel az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról (SET-terv) szóló 2009. október 7-i bizottsági közleményre (COM(2009)0519)), és tekintettel az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról (SET-terv) szóló 2010. március 11-e i bizottsági állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, a Transzeurópai Energiahálózatok Program 2007–2009-es időszak alatti végrehajtásáról szóló, 2010. május 4-i jelentésre (COM(2010)0203),
 - tekintettel a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 2004/67/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2009)0363)(Vidal-Quadras-jelentés),
 - tekintettel az „Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása” című bizottsági közleményre (COM(2006)0545),
 - tekintettel a villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedések előrehaladásáról szóló, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett 2010. június 25-i bizottsági jelentésre (COM(2010)0330),
 - tekintettel „A 2011–2020-as időszakra vonatkozó új európai energiastratégia felé” című, 2010. május 21-i bizottsági következtetéstervezetre ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról, valamint a 93/76/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (az energiaszolgáltatási irányelv) ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról és a 92/62/EGK irányelv módosításáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a CHP-irányelvre) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5.

⁽²⁾ HL C 219. E, 2008.8.28., 206. o.

⁽³⁾ HL L 200., 2009.07.31., 31. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0064.

⁽⁵⁾ 9744/10.

⁽⁶⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

⁽⁷⁾ HL L 52., 2004.2.21., 50. o.

2010. november 25., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 194. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A7-0313/2010),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés az Unió egy új korszakát fémjelzi, és mivel a Szerződés maradéktalan végrehajtása érdekében céljainkat és stratégiáinkat, valamint az uniós költségvetést némiképpen módosítani kell,
- B. mivel a Lisszaboni Szerződésnek egy, az energiával kapcsolatos egyedi fejezettel való kiegészítése szilárd jogalapot teremt a fenntarthatóságon, az ellátás biztonságán, a hálózatok összekapcsolásán és a szolidaritáson alapuló energetikai kezdeményezések fejlesztéséhez,
- C. mivel az Uniónak jelenleg az energiával kapcsolatos jogi aktusok megkésett vagy hiányos végrehajtása problémájával és egy összehangolt energiastratégia hiányával kell szembenéznie, amire megoldás lenne, ha a Bizottság erős vezető szerepet töltené be, és ha a tagállamok látható és meggyőző módon kinyilvánítanák eltökéltségüket és támogatásukat,
- D. mivel Európa egyre inkább függ a külföldi forrásból importált energiától, különösen ami a fosszilis tüzelőanyagokat illeti, mivel az olajtól való függése különösen erős és a jövőben még inkább erősödik, és mivel emiatt az EU energiapolitikájának nemzetközi dimenziót is kell tartalmaznia,
- E. mivel az életszínvonal és a gazdasági versenyképesség az energia árának és rendelkezésre állásának függvénye,
- F. mivel az EU energiapolitikájának segítenie kell az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós kötelezettségek teljesítését,
- G. mivel az elkövetkezendő évtizedben jelentős beruházásokra lesz szükség különösen az új erőművek, összeköttetések és hálózatok tekintetében, és mivel ezek a beruházások még hosszabb ideig meg fogják határozni az energia összetételét, intézkedni kell annak biztosítása érdekében, hogy ezek lehetővé tegyék a fenntartható gazdaság felé történő átmenetet; mivel ez a finanszírozási eszközök újfajta diverzifikációját vagy potenciálisan új piaci rendelkezéseket tesz szükségessé különösen az energetikai szempontból legelszigeteltebb régiókban,
- H. mivel a 27 tagból álló Európai Uniónak jelentős biomassza-források állnak rendelkezésére a második generációs bioüzemanyagok jelentős mennyiségben történő gyártásához,
- I. mivel a szén továbbra is az energiaellátás fontos forrása marad a lakosság és a gazdaság számára,
- J. mivel az energiaágazat beruházásai erősen tőkeigényesek, és mivel stabil, hosszú távú szabályozási keretet kell kialakítani, amely lehetővé teszi a vállalkozások számára, hogy környezeti és gazdasági szempontból megalapozott befektetési döntéseket hozzanak, és mivel ennek semmi esetre sem szabadna a verseny torzulásához vezetnie,
- K. mivel az Európai Unió ambiciózus hosszú távú kibocsátás-csökkentési célkitűzéseit az éghajlatváltozással kapcsolatos globális megegyezés összefüggésében kell meghatározni annak érdekében, hogy az Európai Unió a lehető leghatékonyabban járulhasson hozzá a nemzetközi tárgyalásokhoz, valamint hogy az európai iparágak számára a lehető legkisebbre csökkenjen a kibocsátás-áthelyezés és a versenyképesség elvesztésének kockázata,
- L. mivel az energetikai hálózat infrastruktúráját elsősorban az energiaárakból befolyó összegekből kell finanszírozni; mivel azonban ott, ahol a piacok egyedül nem képesek finanszírozni az ilyen jellegű beruházásokat – főleg a legkevésbé fejlett régiókban –, uniós finanszírozásra és támogatásra is szükség lehet a jól működő hálózatok létrehozása és az európai energiapiacok megnyitása érdekében,

2010. november 25., csütörtök

- M. mivel a pénzügyi válságot követő gazdasági válság késlelteti az energiaágazati beruházásokat; mivel azonban a válság lehetőséget is teremthet Európának a reformra,
- N. mivel a fenntartható és dinamikus gazdaságnak arra kell törekednie, hogy elsősorban az egységnyi termékre jutó energiahatékonyság fokozása által elválassza a gazdasági növekedést az energiafogyasztás növekedésétől;
- O. mivel a Bizottság annak a szándékának is hangot adott, hogy 2009-ben felmérje a globális LNG-helyzetet és feltárja a hiányosságokat egy LNG cselekvési terv kidolgozása érdekében,

Bevezetés: a Lisszaboni Szerződés maradéktalan végrehajtását biztosító stratégia

1. üdvözli „A 2011–2020-as időszakra vonatkozó új európai energiastratégia felé” című bizottsági értékelő dokumentumot, amely az EU 2020 stratégia összefüggésében az egyik első lépés az átfogó uniós energiapolitika megvalósítása felé;
2. úgy véli, hogy a jövőbeli stratégiáknak a Lisszaboni Szerződésben az egységes energiapiacra, az ellátás-biztonságra, az energiahatékonyságra, a takarékosagra és az energia új és megújuló formáinak fejlesztésére, valamint az energiahálózatok előtérbe helyezésére vonatkozó fő célkitűzések megvalósítására kell törekedniük; ezenkívül e stratégiának hozzá kell járulnia a valamennyi fogyasztó számára megfizethető energiaárakhoz, a megújuló energiának a fenntartható energiatermelés keretében való fokozásához, valamint az összekapcsolt, integrált és interoperábilis, intelligens energiahálózatok fejlesztéséhez, és az energiainporttól való függés csökkenését és a hazai energiatermelés növekedését kell eredményezniük, ugyanakkor fenntartva a fokozott versenyképességet, az ipari növekedést és az üvegházhatást okozó gázkibocsátás csökkenését;
3. hangsúlyozza, hogy a javasolt stratégiát mindenekfelett a szolidaritás és a felelősségvállalás – a semelyik tagállamot lemaradni vagy elszigetelődni nem hagyó, az Unió biztonságát a tagállamok együttes fellépésével garantáló – szellemében valósítsák meg; hangsúlyozza az energiáról szóló külön fejezet Szerződésbe történő felvételének fontosságát (az EUMSZ. 194. cikke), mivel ez szilárd jogi alapot teremt a közösségi módszeren alapuló uniós fellépés számára;
4. hangsúlyozza, hogy az Uniónak hosszú távra –2050-ig – szóló, hatékony és fenntartható energiapolitikai elképzelésekre van szüksége, amelyeket a hosszú távú kibocsátás-csökkentési célkitűzések vezérelnek, illetve azokat pontos és átfogó rövid és hosszú távú cselekvési tervek egészítik ki azért, hogy elősegítsék az e célok megvalósítása érdekében folyó munkát;
5. tervek kidolgozására szólít fel az energiahálózatok vonatkozásában szorosan együttműködő Európai Energiaközösség létrehozása és az új energiatechnológiák európai finanszírozása céljából; úgy véli, hogy az Európai Energiaközösségnek – anélkül, hogy a Lisszaboni Szerződés módosításával kelljen kezdeni – egységesítenie kell a szétarabolt európai energiapolitikát, és biztosítania kell, hogy energiaügyi külkapcsolataiban az Unió egységes hangon szólaljon meg;

Az energiapiac működésének biztosítása

6. hangsúlyozza, hogy az európai belső energiapiac létrehozása elengedhetetlen feltétele az uniós szakpolitikai célkitűzések megvalósításának; úgy véli, hogy ennek olyan egyértelmű jogi kereten kell alapulnia, amelyben a jogi aktusok végrehajtását szigorúan megkövetelik, és ahol a Bizottság szükség esetén nagyobb hajlandóságot mutat jogsértési eljárás kezdeményezésére a tagállamok ellen;
7. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a jelenlegi uniós energiaügyi jogszabályokat maradéktalanul végre kell hajtani, és meg kell valósítani az uniós energia-célkitűzéseket; rámutat a harmadik energiacsomagban előirányzott jogi aktusok és az energiahatékonysági csomag gyors és szakszerű, valamennyi uniós tagállamban történő végrehajtásának szükségességére;
8. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a jelenlegi belső piaci irányelvek teljes körű és megfelelő tagállami végrehajtását és átültetését, és amennyiben a tagállamok erre nem reagálnak, az egységes piacon belüli teljes és közvetlen végrehajtás érdekében végső megoldásként vegye fontolóra a jelenlegi belső piaci irányelv legfontosabb rendelkezéseinek rendeletként való újbóli betervezését;

2010. november 25., csütörtök

9. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az ellátás biztonságát az európai energiatermelők számára, különösen olyan iparpolitika kialakítása révén, amely hosszú távú beruházásokra ösztönöz az uniós villamosenergia-termelési eszközök tekintetében;
10. úgy véli, hogy az energiapiaci szabályozók szerepét, valamint a nemzeti szabályozók, a versenyhivatalok és a Bizottság közötti együttműködést meg kellene erősíteni, különösen a lakossági és a nagykereskedelmi piacok tekintetében; e tekintetben felszólítja a Bizottságot arra, hogy minden szükséges intézkedést tegyen meg annak biztosítása érdekében, hogy az ACER és az ENTSO hatékonyan elláthassák feladataikat; rámutat, hogy amennyiben az Európai Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség (ACER) és az Átviteli, illetve Szállítási rendszer-üzemeltetők Európai Hálózatának (ENTSO) jogköre elégtelennek bizonyul egy integráltabb európai energiapiac létrehozásához, fontolóra kell venni jogkörük kiszélesítésének lehetőségét; felszólítja a Bizottságot és az ACER-t, hogy dolgozzanak ki javaslatokat arra vonatkozóan, hogyan lehetne megerősíteni az érdekelt felek szerepvállalását;
11. hangsúlyozza, hogy a fogyasztók érdekében szükség van a nagykereskedelmi piacok átláthatóságának fokozására és működésének javítására, különösen az energiapiacra értékesített pénzügyi termékek, illetve a hatékony napon belüli kereskedési piacok Európában történő kialakítása tekintetében; ebben az összefüggésben üdvözlöi a Bizottság azon bejelentését, hogy javaslatot készül benyújtani a tőzsdei forgalomban részt vevő energiapiacok átláthatóságáról és integritásáról, és felszólít egy erre vonatkozó koherens szabályozási keret kidolgozására;
12. úgy véli, hogy a fogyasztók számára előnyökkel járna az energiapiacra folyó verseny; kiemeli a közlekedési útvonalak, az energiaforrások és az európai piacokat működtető szereplők diverzifikációjának szükségességét és az új üzleti modellek kialakításának fontosságát;
13. emlékeztet az ágazatban 2005-ben végzett bizottsági vizsgálatra; arra szólít fel, hogy 2013-ban is tartsanak vizsgálatot az energiaágazatban;
14. felkéri a Bizottságot, hogy a kölcsönös megértés fokozása érdekében rendezzen éves csúcstalálkozót az energetikai ügyekkel foglalkozó nemzeti parlamenti bizottságok tagjai és az uniós energiapolitikával, jogalkotással és egyéb kapcsolódó témákkal foglalkozó európai parlamenti képviselők és érdekelték részvételével; támogatja továbbá, hogy az Európai Tanács különleges ülésen foglalkozzon a fontos energiapolitikai kérdésekkel, amelynek figyelembe kell vennie a 2011–2020-as időszakra vonatkozó energiastratégiáról és az energiahatékonysági cselekvési tervről szóló EP-jelentéseket;

A modern, integrált hálózatok támogatása

15. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az egész Európai Uniót lefedő, modern és intelligens elektromos és fűgázhálózat kiépítésében bekövetkező bármilyen késedelem veszélybe sodorhatja az ún. „20-20-20” energetikai és éghajlat-változási célkitűzések 2020-ig történő teljesítését, valamint az EU 2050-re szóló, állam- és kormányfők által elfogadott célkitűzéseinek teljesítését és ezáltal az EU energiaellátás biztonságának fokozását; ennélfogva üdvözlöi, hogy az energiastratégia intelligens és modern infrastruktúrára összpontosít, azért, hogy az egész Európai Uniót lefedő integrált hálózatok épüljenek ki;
16. hangsúlyozza, hogy csak egy, a tagállami határokat figyelmen kívül hagyó, páneurópai energiahálózat mozdíthatja elő az egységes belső piac kiteljesítését; sürgősen szükségesnek tartja a Szerződésben és a másodlagos jogszabályokban előírt, a transzeurópai energiahálózat összeköttetésekének biztosításával kapcsolatos hézagok és hiányosságok kiküszöbölésének elmulasztását haladéktalanul orvosoló jogi és pénzügyi mechanizmusok kialakítását és teljes körű végrehajtását; rámutat, hogy annak biztosítása, hogy az európai energiatermelés minden esetben a leghatékonyabb módon kerüljön felhasználásra, csökkenteni fogja a behozatal iránti igényt;
17. sürgeti a tagállamokat, hogy az energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projektek bejelentéséről szóló 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendeletben előírt információkat juttassák el időben és maradéktalanul a Bizottsághoz annak érdekében, hogy áttekintést lehessen nyújtani a kereslet és kínálat vonatkozásában fennálló esetleges hiányosságokról és a befektetést gátló tényezőkről, míg a Bíróság meg nem hozza határozatát a rendelet jogszerűségéről, melyet a Szerződés 194. cikkének megfelelően együtdöntési eljárás alkalmazásával kellett volna elfogadni;
18. hiszi, hogy az északi-tengeri part menti hálózatra vonatkozó részletes, a közeljövőben megjelenő bizottsági tervezetnek a „Földközi-tengeri villamosenergia-gyűrű” és „A balti hálózat-összekapcsolási projekt” című dokumentumokkal együtt a jövőbeli európai szuperhálózat egyik kulcsfontosságú elemévé kell válnia; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy különítsék el az ennek kidolgozásához szükséges forrásokat;

2010. november 25., csütörtök

19. hangsúlyozza, hogy az uniós elektromos és földgázhálózatok integrálására irányuló tízéves hálózat-fejlesztési tervet nagyobb összhangba kell hozni a 2020-as célokkal, majd azt az infrastruktúrával kapcsolatos új jogszabályok technológiai és módszertani alapjaként kell végrehajtani; tudomásul veszi az ACER szerepét a végrehajtás nyomon követésében; hangsúlyozza, hogy sürgető feladat az energiaszigetek európai energiahálózatokba való – köztük jobb földgázhálózati összeköttetések és LNG terminálok kialakítása révén történő – integrálása, amelynek fel kell számolnia egyes tagállamok piaci elszigeteltségét és növelnie kell azon uniós országok ellátásbiztonságát, amelyek jelenleg nagyban függenek néhány nem uniós országtól;
20. hangsúlyozza átfogóbb információcsere szükségességét az üzemeltetők részéről az infrastrukturális hálózatrányítás kapcsán a tájékoztatási aszimmetria által okozott piaci torzulások megelőzése érdekében;
21. megismétli, hogy ahhoz, hogy a piac számára vonzó legyen az új energiotechnológiákkal kapcsolatos kutatásba és fejlesztésbe való beruházás, szabályozó keretre van szükség; e tekintetben kiemeli egy közös uniós szabadalom szükségességét;
22. emellett rámutat arra is, hogy sürgősen szükség van az elosztó hálózatok fejlesztésére és modernizációjára az elosztott termelés növekvő összegeinek integrációja érdekében;
23. úgy véli, hogy a Transzeurópai Energiahálózatok (TEN-E) jelenlegi programja nem kielégítő, és nem járult hozzá jelentősen a tagállamok közötti összeköttetések kiépítéséhez, és azt az éghajlat-változási és energiacsomagban, valamint a harmadik belső piaci csomagban kitűzött célok teljesítése érdekében ki kell igazítani; úgy véli ezért, hogy a javasolt energia-infrastruktúra csomagnak és a TEN-E-t felváltó programnak:
- a) fel kell mérnie az energia-infrastruktúrával kapcsolatos engedélyek problémáját és ki kell emelnie a bürokratikus akadályok felszámolását, a jóváhagyási eljárások lerövidítését és a lakossági aggodalmak orvoslását célzó különböző megközelítéseket;
 - b) meg kell határozni és támogatni kell az elsőbbséget élvező projekteket, és feltételrendszert kell kijelölnie a belső energiapiac kialakításához szükséges kulcsfontosságú beruházások meghatározása érdekében, figyelembe véve a projektek hozzájárulását az ellátás biztonságához, valamint a verseny megerősítésének, a hosszú távú fenntartható energetikai célok teljesítésének, illetve a gazdasági és társadalmi kohézió növelésének szükségességét;
 - c) egyértelmű feltételeket kell szabnia és iránymutatást kell nyújtania a tagállamoknak az energiainfrastruktúrával kapcsolatos állami és uniós finanszírozásról;
 - d) ki kell terjesztenie a pénzügyi támogatást – köztük az Európai Beruházási Bank és egyéb pénzügyi közvetítők által – a projektek megvalósítási fázisára és a sikertelen piaci szereplések kezelésére;
 - e) határokon átnyúló költségmegosztási módszert kell kidolgoznia, különösen az infrastruktúra és a megújuló források összehangolt fejlesztését illetően, a létező sikeres modelleket követve;
 - f) fel kell mérnie, hogy az Unió szempontjából fontos infrastrukturális projektekre történő ajánlattételi felhívások felgyorsíthatják-e az infrastrukturális beruházásokat;

Az energiapolitika finanszírozása

24. úgy véli, hogy az új többéves pénzügyi tervnek tükröznie kell a 2020-as stratégiában megfogalmazott uniós szakpolitikai prioritásokat, a második stratégiai energia-felülvizsgálat megállapításait és prioritásait figyelembe véve, amely szerint a költségvetés jóval nagyobb százalékát kell energiapolitikára, többek között modern és intelligens infrastruktúrára, energiahatékonysági és megújuló energiotechnológiákra, valamint az új energiotechnológiákkal kapcsolatos kutatásra és fejlesztésre előirányozni;

2010. november 25., csütörtök

25. úgy véli, hogy egy modern, egész Unióra kiterjedő elektromos hálózat kulcsszerepet fog játszani a megújuló energiákra előirányzott 20 %-os fejlesztési célérték elérésében; felhívja a Bizottságot ezért, hogy fejlesszen ki megfelelő beruházásösztönző rendszert adott régiókban található erőművekben annak érdekében, hogy optimális gazdasági hatást lehessen elérni, illetve, hogy el lehessen kerülni a hálózatokba történő nem hatékony beruházásokat; rámutat e tekintetben, hogy átfogó stratégiának kell foglalkoznia az energiarendszerrel annak teljes egészében a termelőktől egészen a fogyasztókig;
26. kéri a Bizottságot, hogy javasoljon stratégiát a fűtési piacon történő hatékonyság növelésre annak érdekében, hogy támogassák az olyan hatékony helyi infrastruktúrákat, mint a távfűtés vagy távhűtés, amelyek lehetővé teszik a fűtés, hűtés és elektromos áram integrált megoldásainak fejlesztését a hő és áram együttes ereje és a megújuló energiaforrások hatékony felhasználása alapján;
27. úgy véli, hogy az innovatív jellegű pénzügyi eszközök (például a kockázatmegosztási eszközök és az állami bankok hitelcsomagjai) fontos szerepet játszhatnak az energia-infrastruktúrával, energiahatékonysággal és megújuló energiatechnológiákkal, valamint az új energiatechnológiákkal kapcsolatos kutatással és fejlesztéssel kapcsolatos beruházások, a fenntartható gazdaság felé történő átmenet támogatása céljából; felhívja ezért a Bizottságot, hogy gondoskodjon a hagyományos hitelek ezen újfajta hitelcsomagokkal történő kiegészítéséről vagy fokozatos felváltásáról, továbbá bátorítja a tagállamokat, hogy éljenek az ilyen innovatív pénzügyi eszközökkel; ezzel kapcsolatosan felhívja a figyelmet egyéb hasonló eszközökkel szerzett kedvező tapasztalatokra; határozottan támogatja azt a javaslatot, hogy az uniós költségvetést hitelgaranciaként használják a magán és az állami beruházások ösztönzése érdekében;
28. úgy véli, hogy a Bizottság által az EU 2020 stratégiában hangsúlyozottaknak megfelelően az EU-nak az adóterhelést a környezetre káros tevékenységekre kell áthelyeznie; ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az ebben foglaltaknak megfelelően az energia adózási irányelvet;
29. alapvetően fontosnak találja, hogy az energiaberuházások jövőbeli finanszírozása olyan projektekre összpontosuljon, amelyek a lehető legnagyobb számú új munkahelyet teremtik;
30. hangsúlyozza, hogy bizonyos tagállamoknak a – többek között elektromos hálózatokra és ellátó hálózatokra irányuló – nagyszabású infrastruktúra-beruházásokhoz uniós támogatásra is szükségük lehet, amennyiben a piacok egyedül nem képesek a finanszírozásra, különösen az energiaellátás biztosítása és az éghajlati és környezetvédelmi célok elérése érdekében;
31. hangsúlyozza, hogy a piaci integráció a jelenlegi funkcionális hálózatok jobb alkalmazását követeli meg a határokon átnyúló piaci rendelkezések harmonizáció és az összeköttetések kezelésére szolgáló közös európai rendszerek fejlesztése alapján;
32. megjegyzi az ACER felelősségét annak biztosítása érdekében, hogy az elektromos hálózat fejlesztésére irányuló nemzeti ütemezés illeszkedjen a tízéves hálózatfejlesztési tervhez;
33. hangsúlyozza, hogy az újabb tagállamok közül sok különösen sérülékeny a külső energiaellátási zavarokkal szemben, és különleges uniós támogatást igényel a stabil energiabiztonság biztosítása érdekében;
34. kedvezően fogadja, hogy az intelligens hálózatokkal foglalkozó munkacsoportot hoznak létre a Bizottságon belül, és ajánlja, hogy munkája során a munkacsoport vegye figyelembe az összes érdekelt fél véleményét; kéri a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet a munkacsoport tevékenységének előrehaladásáról; a munkacsoport következtetései alapján hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak uniós szinten kedvező szabályozási keretet kell biztosítania az intelligens hálózatok részére, ami megfelelő ösztönzőket biztosít a hálózatüzemeltetők részére ahhoz, hogy a működés hatékonyságába ruházzanak, valamint az intelligens hálózatok kiépítésére vonatkozó, uniós szinten egységes előírásokat szab meg és ezáltal megkönnyíti a fenntartható gazdaság felé történő átmenetet; ezenkívül támogatja az innovatív kommunikációs, automatizációs és hálózati ellenőrző technológiák elindítását; emlékeztet a 2009/72/EK és a 2009/73/EK irányelvek intelligens fogyasztásmérőkre vonatkozó rendelkezéseire;
35. támogatja az intelligens mérőeszközök terjesztését szolgáló kísérleti projekteket – például a SET „intelligens városok” elnevezésű terv kezdeményezés keretében – abban az esetben, ha a fogyasztók és az alacsony jövedelmű felhasználók védelme megalósul és a magánélet védelme biztosított;

2010. november 25., csütörtök

36. kéri a Bizottságot, hogy még 2011 vége előtt készítsen elemzést az uniós és nemzetközi földgázpiac jövőjéről, ideértve a már betervezett földgáz-infrastruktúra projektek (mint például a déli folyosóval összefüggésben kidolgozott projektek) és az új LNG-terminálok várható hatását, a palagáz hatását az amerikai földgázpiacra (konkrétan az LNG-import igényre), valamint az esetleges uniós palagáz-fejlesztések hatását a jövőbeli földgázellátási biztonságra és az árakra; úgy véli, hogy a tanulmánynak tükröznie kell és kiindulási pontnak kell tekintenie az infrastrukturális fejlesztés jelenlegi állapotát és az EU 2020-as szén-dioxid-célkitűzéseit; hangsúlyozza, hogy valamennyi jelentős érdekelt féllel konzultálni kell;

Az Unió energiahatékonysági és megújuló energiapotenciáljának fokozottabb kihasználása

37. úgy véli, hogy az energiahatékonyságot és az energiatakarékosságot bármilyen jövőbeli stratégiában kiemelt célként kell szerepeltetni, mivel ezek költséghatékony lehetőséget kínálnak az Unió energiafüggettségének csökkentésére, az éghajlatváltozás mérséklésére, a munkahelyteremtés és a gazdasági versenyképesség előmozdítására, az energiaárak és energiaszámlák emelkedésének ellensúlyozására, csökkentve ezzel az energiaszegénységet; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az energiahatékonyságot helyezték az EU napirendjének élére, növeljék a jelenlegi jogszabályok végrehajtásának hatékonyságát, továbbá kéri a Bizottságot, hogy még időben fogadjon el egy ambiciózus energiahatékonysági cselekvési tervet; ezért úgy véli, mindezt a bizonyos tagállamok által már megtett erőfeszítések figyelembevételével kell végrehajtani;

38. üdvözi az energiahatékonysági cselekvési terv felülvizsgálatát; felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az Európai Parlament véleményét;

39. hangsúlyozza, hogy az információs és távközlési technológiák fontos szerepet játszhatnak a felelős energiafelhasználás népszerűsítése terén a háztartásokban, valamint a közlekedés, az energia előállítása és a gyártás terén; úgy véli, hogy az intelligens fogyasztásmérők, az energiatakarékos világítórendszerek, a számítási felhő és a megosztott szoftverek rendelkeznek azzal a potenciállal, hogy átalakítsák az energiafelhasználási mintákat;

40. úgy véli, hogy az energiahatékonyságot és az energiamegtakarítást a teljes energiakeresleti és -kínálati lánc mentén is meg kell valósítani, amely magában foglalja az energiaátalakítást, az energiaszállítást, az energielosztást és az energiaszolgáltatást, valamint az ipari, a háztartási és a közlekedési célú felhasználást;

41. támogatja az energetikai szolgáltatások jól működő piacának kiépítését és az energiahatékonyság javítását szolgáló további piaci mechanizmusok bevezetését, mivel ezzel is fokozható az uniós gazdaság versenyképessége;

42. úgy véli továbbá, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani az energiafogyasztó termékek energiateljesítményére; ösztönzi a Bizottságot, hogy teljes mértékben hajtsa végre a környezetbarát tervezésről szóló irányelvet, például azáltal, hogy további termékeket von be annak hatálya alá, és dinamikus szabvány meghatározási modellt alkalmazzon annak biztosítása érdekében, hogy nagyra törő célok szülessenek, és azokat rendszeresen aktualizálják;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be értékelést a meglévő jogszabályok végrehajtásáról; úgy véli, hogy arra az esetre, ha az értékelés azt állapítja meg, hogy az energiahatékonysági stratégia egészének végrehajtása nem kielégítő, és az EU ezért várhatóan nem éri el a 2020-ra kitűzött energiahatékonysági célokat, az energiahatékonysági cselekvési tervnek tartalmaznia kell egy bizottsági kötelezettségvállalást arra vonatkozóan, hogy a Bizottság további uniós szintű intézkedésekre tesz javaslatot a tagállamok számára, például olyan egyéni energiahatékonysági célok bevezetésére, amelyek uniós szinten legalább 20 %-os energiamegtakarítást eredményeznek az EU2020 kiemelt célkitűzéseivel összhangban, és amelyek tekintettel vannak a kiindulási pozíciók közötti lehetséges eltérésekre és az egyes tagállamokat jellemző körülményekre, valamint az egyes tagállamok energiahatékonysági cselekvési tervének előzetes jóváhagyására; úgy véli, hogy az ilyen kiegészítő intézkedéseknek igazoltan szükségesnek, méltányosnak és mérhetőnek kell lenniük, továbbá tényleges és közvetlen hatást kell gyakorolniuk a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek végrehajtására; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy állapodjanak meg a nemzeti energiahatékonysági célok mérésére, valamint az elérésük nyomom követésére szolgáló közös módszertanban;

44. támogatja a többszintű irányítást és a decentralizált megközelítést az energiapolitika és az energiahatékonyság terén, ideértve a Polgármesterek Szövetségének részvételét és az intelligens városok kezdeményezés továbbfejlesztését is; hangsúlyozza, hogy hiteles finanszírozásra van szükség – többek között az alulról indított kezdeményezések tekintetében –, és a folyamatba a városokat és a régiókat is be kell vonni; hangsúlyozza, hogy a jövőbeni kohéziós politika és a hozzá kötődő alapok felhasználásának összehangolása az Európa 2020 stratégiával kulcsfontosságú mechanizmust biztosítana a tagállamok és régiók intelligens és fenntartható növekedésének eléréséhez;

2010. november 25., csütörtök

45. úgy gondolja, hogy Európa lemaradóban van nemzetközi partnerei mögött a bioenergiával kapcsolatos technológia teljes potenciáljának kiaknázása terén; arra bátorítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki egy ágazatokon átívelő biomassza-politikát, amely fenntartható piacot biztosít a mezőgazdaságból, mezőgazdasági hulladékból és erdőgazdálkodásból származó biomassza számára, egyúttal megakadályozza a kibocsátások növekedését és a biológiai sokféleség csökkenését; elismeri, hogy ma már elérhető a fenntartható, második generációs technológia; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy szakpolitikai keretre, és támogassa a fenntartható, második generációs bioüzemanyagok alkalmazásának további előmozdítását Európában;

46. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a tagállamok által benyújtott, a megújuló energiával kapcsolatos nemzeti cselekvési terveket; kéri a Bizottságot, hogy szükség esetén segítsen a tagállamoknak a tervek megfelelőbbé tételében, és használja fel teljes hatáskörét annak biztosítására, hogy a tagállamok eleget tesznek a nemzeti célkitűzésük megvalósítására vonatkozó jogi kötelezettségüknek; hangsúlyozza, hogy az irányelvbe foglalt együttműködési mechanizmusok hozzásegítik a tagállamokat célkitűzéseik megvalósításához; továbbá felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre együttműködési platformot az illetékes nemzeti testületek számára az információcsere és a megújuló energiával kapcsolatos bevált gyakorlatok meghatározásának elősegítése céljából;

47. elismeri, hogy hatékony, megbízható és környezetbarát energiaforrásként a duzzasztótárolók jelentős szerepet töltenek be a kiegészítő és a kiegyenlítő szolgáltatások tekintetében;

48. úgy gondolja továbbá, hogy a megújulóenergia-használat hatékonyságának biztosítása érdekében alkalmazni kell a megújuló energiaforrásokról szóló irányelvben foglalt rugalmassági mechanizmusokat, és össze kell hangolni a hálózatra kapcsolódás feltételeit annak érdekében, hogy egységes és jövedelmező feltételeket biztosítsunk a megújuló energiák tekintetében (pl. a hálózatra kapcsolódás költségeinek a díjakon keresztül történő kifizetése); úgy véli, hogy középtávon regionális csoportokat lehetne létrehozni a megújuló energiák piacán;

49. felszólít a megújuló energiaforrások hatékonyabb felhasználására az Európai Unióban, a megújuló energiaforrások használatára vonatkozó olyan uniós szintű ösztönző rendszer bevezetésére törekedve hosszabb távon, amely lehetővé tenné, hogy a megújuló energiaforrások egyes fajtáit az Unió azon részein használják, ahol a leghatékonyabbak, ezáltal csökkentve a promóciós költségeket és biztosítva a támogatások hatékony elosztását; úgy gondolja, hogy a megújuló energiaforrásokat hosszú távon az EU megfelelően működő, integrált belső energiapiacának részévé kell tenni;

50. úgy véli, hogy középtávú elképzeléseket kellene kidolgozni a megújuló energiaforrások teljes körű piaci integrációjával kapcsolatos kulcsfontosságú problémák megoldására; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az összehangolást minden esetben megfelelően elő kell készíteni, hogy elkerüljük a meglévő nemzeti piacok megzavarását; úgy véli, hogy az összehangolt támogatási rendszer előfeltétele a villamos energia jól működő, torzulásmentes belső piaca, valamint az egyenlő versenyfeltételek; úgy véli, hogy minden további politikának olyan támogatási mechanizmusokra kell épülnie, amelyek bizonyítottan hatékonyak a célok megvalósítása szempontjából, ugyanakkor jelentős földrajzi és technológiai változatosságot biztosítanak, és garantálják a befektetői bizalmat;

51. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervükbe építsenek be az energiahatékonyságot előmozdító pénzügyi és adóeszközöket (különösen az épületek korszerűsítésével kapcsolatban), továbbá kezeljék kiemelt kérdésként az energiahatékonyságot és az energetikai infrastruktúrát a következő többéves pénzügyi keret kidolgozásakor; úgy véli, hogy a források intelligens felhasználása – például a magántőkét kiegészítő és az uniós forrásokhoz való könnyű és célzott hozzáférést előmozdító, zöld infrastruktúrát támogató bankok működése – alapvetően fontos az energiahatékonyság előmozdítását célzó uniós források által kifejtett pozitív hatás növelése szempontjából;

Az energiaellátás biztonságának szavatolása

52. úgy véli, hogy az Európai Külügyi Szolgálattal együttműködésben a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy az energiaügyi külpolitika tekintetében az Unió egységes álláspontot képviseljen; úgy gondolja továbbá, hogy az EU-nak fel kellene használnia új hatásköréit az éghajlatváltozás mérséklése és a környezetvédelem terén harmadik országokkal folytatott együttműködés kiterjedésének hatékony azonosítása és ezen együttműködés megerősítése érdekében;

53. úgy gondolja, hogy az EU-nak biztosítania kell, hogy energiapolitikája erős és következetes nemzetközi dimenzióval rendelkezzen, és az energetikai szempontokat be kell építenie külső politikáiba és fellépéseibe; szükségesnek tartja, hogy a közös kül- és biztonságpolitikai főképviselő hathatós diplomáciai támogatásban részesítse az Unió energiapolitikáját az energiaellátás biztonságának fokozása érdekében;

2010. november 25., csütörtök

54. úgy véli, hogy a stratégiai energetikai infrastruktúra fejlesztését, valamint a fő beszállítókkal és a tranzitországokkal fenntartott kapcsolatok kiszélesítését rövid- és középtávon prioritásnak kell tekinteni; ugyanakkor úgy véli, hogy a leghatékonyabb és leginkább fenntartható hosszú távú megoldás az energiahatékonysági és energiatakarékosági intézkedések végrehajtása, valamint a hazai fenntartható energiaforrások kiaknázása révén érhető el;
55. úgy véli, hogy az Európai Unió területére érkező összes vezeték vagy egyéb energiahálózat tekintetében átlátható kormányközi megállapodásokra van szükség, és azoknak a belső piaci szabályok alapján kell működniük, ideértve a harmadik fél hozzáféréseire vonatkozó szabályokat, továbbá a célállomásra, az elosztás felügyeletére és a szűk keresztmetszetek kezelésére, a szerződések időtartamára, valamint a take-or-pay kötelezettségre vonatkozó záradékokat; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a meglévő és kiépítendő vezetékek működtetésekor, valamint a kereskedelmi megállapodásokban tartsák be az energiára vonatkozó uniós jogi aktusokat, valamint arra, hogy szükség esetén tegye meg a megfelelő lépéseket;
56. úgy véli, hogy az EU-nak ragaszkodnia kellene a jogszabály betűjéhez, és az energiaszolidaritás szellemében, a versenyszabályok és a közös piacra vonatkozó szabályok betartása mellett érvényt kellene szereznie a jogszabálynak, és nem szabadna teret engednie az uniós országok – különösen az európai piacra gázt exportáló országok – egyéni érdekeinek;
57. felhív az Energiaközösségről szóló szerződés további, az Unióval szomszédos országokra, nevezetesen a keleti partnerség államaira történő kiterjesztésére; rámutat, hogy a Bizottságnak meg kell követelnie a szerződésben részes tagállamoktól az energiára vonatkozó uniós jogszabályok pontos és fegyelmezett végrehajtását, elsősorban azáltal, hogy az uniós finanszírozást a szerződéses kötelezettségek teljesítésétől teszi függővé;
58. úgy véli, hogy a szakpolitikai és műszaki együttműködésre vonatkozó, a szomszédos országokkal kötött megállapodásokban szereplő energiafejezetet különösképpen az energiahatékonysági programok és a belső piaci szabályok nyomatékossítása révén meg kell erősíteni; úgy gondolja, hogy a Tanácsnak meg kellene bíznia a Bizottságot azzal, hogy kezdjen hozzá az energiával kapcsolatos jelenlegi egyetértési megállapodások jogilag kötelező érvényű szövegekké való átdolgozására irányuló tárgyalásokhoz; aláhúzza, hogy az energiáról folytatott párbeszédekben is szerepeltetni kell az emberi jogok tiszteletben tartását és a szociális dimenziót;
59. felkéri a Bizottságot, hogy kereskedelmi megállapodások révén gyorsítsa fel az importált és exportált energia előállítására, szállítására, áthaladására, tárolására és feldolgozására/finomítására vonatkozó, az uniós célokkal kompatibilis biztonsági és energiahatékonysági szabályok elfogadásának folyamatát, és indítványozzon a Kereskedelmi Világszervezet szintjén olyan globális normákat, amelyek elősegítik a biztonságos és megújuló energiaforrások és az innovatív energiaipari technológiák nyílt és méltányos kereskedelmét;
60. üdvözli Oroszország részvételét az Energia Charta Konferencia ülésén; felhívja a Bizottságot, hogy munkálkodjon a megállapodás több országra történő kiterjesztésén, és hogy az Energia Charta Konferencia égisze alatt igyekezzon tárgyalásos úton elérni az Energia Chartában és annak jegyzőkönyveiben foglalt elvek Oroszország általi teljes elfogadását; hangsúlyozza azonban, hogy a megállapodásnak mindenképpen teljes mértékben meg kell felelnie az EU belső energiapiacára vonatkozó szabályoknak; hangsúlyozza továbbá, hogy a partnerségi és együttműködési megállapodást követően Oroszországgal kötendő megállapodás középpontjába az energiát kell állítani, és hogy ennek az új megállapodásnak kell iránymutatásul és a következetesség és koherencia alapjául szolgálnia az egyes tagállamok Oroszországgal fenntartott kapcsolatai tekintetében;
61. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy működjenek együtt szorosan a NATO-val annak érdekében, hogy biztosítsák az összhangot az EU és a NATO energiabiztonsági stratégiája között;
62. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a földgázellátás biztonságáról szóló rendeletnek a hatályba lépést követő maradéktalan érvényesítését;
63. felhívja a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy folytassák az EU Déli Folyosójára, különösen a Nabucco földgázvezetékre vonatkozó uniós projekt végrehajtását, mivel ez jelentősen növelné a földgáz-ellátás biztonságát az Európai Unióban; kéri a Bizottságot, hogy számoljon be az Európai Parlamentnek és az Európai Tanácsnak a megtett lépésekről;
64. külön az energia témájában folytatandó párbeszédre hív fel a kaszpi-térségbeli országokkal, és üdvözli a kaszpi-tengeri fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos előrelépéseket; ezzel összefüggésben támogatja a fekete-tengeri régióra vonatkozó európai uniós stratégiáról folytatott párbeszédet, és hangsúlyozza az összes energiával kapcsolatos kérdés jelentőségét az EU és a régió országai közötti párbeszédben;

2010. november 25., csütörtök

65. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a DESERTEC és a TRANSGREEN projekteket a földközi-tengeri napenergia-terv kezdeményezések keretében az érintett országok ellátásbiztonságának fokozása és fejlődésük elősegítése érdekében azáltal, hogy támogatják az észak-afrikai térségben napenergia-erőművek létesítését és más fenntarthatóenergia-technológiák telepítését és azok európai hálózatra való csatlakoztatását, amennyiben ez gazdaságilag életképesnek bizonyul, és nem veszélyezteti az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerét; úgy véli, hogy teljes mértékben ki kell használni a megújuló energiák harmadik országokból való behozataláról szóló irányelvben előírt együttműködési eszközöket;

66. emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak maguknak kell meghatározni saját energiaszerkezetüket, hogy ezáltal csökkenjen a szénkibocsátás és az árváltozásoknak fokozottan kitett üzemanyagoktól való függés; kiemeli, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak biztosítaniuk kell, hogy az újonnan épülő és már működő atomerőművekre – az Unión belül és kívül egyaránt – a lesgzigorúbb biztonsági előírások vonatkozzanak;

67. úgy véli, hogy a magfúzióval mint jövőbeli energiaforrással kapcsolatban – a költségvetési elvekkel összeegyeztethető módon – folytatott kutatásnak tovább kell folynia;

68. úgy véli, hogy azon tagállamok tekintetében, amelyek úgy döntöttek, hogy energiaszerkezetükben helye van az atomenergiának, hasznos lenne uniós minimumszabályok kidolgozása az új atomerőművek engedélyezésére és tervezési tanúsítására vonatkozólag annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a technológia lehető legmagasabb fokú biztonságosságát; úgy véli, hogy az új építésű erőművekben mindig a rendelkezésre álló legmagasabb szintű technológiát kell alkalmazni; felszólít további uniós intézkedések meghozatalára a radioaktív hulladék fenntartható kezelésére vonatkozó standardok bevezetésének ösztönzése érdekében;

69. támogatja és ösztönzi LNG-terminálok és -összeköttetések létrehozását – főleg azokban az országokban, amelyek legjobban ki vannak téve a földgázellátás akadkozásának – előzetes költség-haszon elemzést követően, és azzal a feltétellel, hogy ez nem vezet a verseny torzulásához vagy diszkriminációhoz; hangsúlyozza, hogy tovább kell bővíteni az LNG-szállítást végző európai flottát, fokozva ezáltal az EU energiabiztonságát; ezzel összefüggésben üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az EU fokozza az energiaügyek terén az Arab-öböl és a Közel-Kelet országaival folytatott együttműködést;

70. úgy véli, hogy Európa egyes vidéki térségeinek különleges szükségletei vannak az energiaellátás tekintetében, és ezzel összefüggésben felkéri a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe ezeket a szükségleteket, például a helyi energiatermelés – így a kapcsolt energiatermelő mikroegységek alkalmazása – útjában álló (például fiskális) akadályok lebontása révén;

71. úgy véli, hogy az uniós tagállamok kőszénfogyasztásának korlátozására irányuló stratégia nem erősítheti a gázbehozatali monopóliumot; a nyersanyag-monopóliumok megerősítésének elkerülése érdekében az energiaipari kőszénfogyasztás korlátozását a tagállamok gázellátásának tényleges diverzifikációját kell függővé tenni;

Az energiával kapcsolatos kutatás, fejlesztés és innováció támogatása

72. az európai stratégiai energiatechnológiai terv (SET-terv) szoros nyomon követésére és szigorú végrehajtására, valamint az állami és magánbefektetések előtti akadályok feltárására szólít fel; üdvözli az első négy európai ipari kezdeményezés (EII) és a közös kutatási kezdeményezések elindítása terén a közelmúltban elért haladást; kéri a többi kezdeményezés mielőbbi elindítását, és kéri a Tanácsot, hogy bocsássa rendelkezésre a szükséges forrásokat; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson átlátható információt az érdekelteknek a SET-terv keretében megvalósuló kezdeményezések finanszírozására vonatkozó lehetőségekkel kapcsolatban;

73. üdvözli a közös technológiai kezdeményezések létrehozása terén tett előrelépéseket; kéri a Bizottságot, hogy a további megújulóenergia-technológiákban rejlő hatalmas potenciál kiaknázása érdekében a SET-terven belül terjesszen elő újabb, kiegészítő európai ipari kezdeményezéseket a geotermikus energia, a naphőenergia, a vízenergia és az óceánból nyert energia vonatkozásában, továbbá vonja be a meglévő megújuló fűtési és hűtési platformokat; hangsúlyozza, hogy forrásokat kell biztosítani az EU költségvetéséből e kezdeményezések finanszírozására;

74. támogatja az energiatermelés ingadozásainak előrejelzésére, a keresleti oldal irányítására, továbbá az elektromos áram továbbítására és tárolására szolgáló új, költséghatékony technológiák fejlesztését – ideértve a hidrogén- és egyéb üzemanyagcellák használatát –, amely lehetővé tenné a teljes alapkereslet növelését, és a fokozná a megújuló energiaforrások és elektromos járművek nagyarányú használatára épülő rendszer rugalmasságát;

2010. november 25., csütörtök

75. hangsúlyozza a szakképzett és képezett munkavállalók fontosságát a villamosenergia- és gázszektorban; ezért felhívja az Európai Bizottságot, hogy az érintett szociális partnerekkel konzultálva vizsgálja meg, hogyan javítható és ösztönözhető a szakmai oktatás és képzés;
76. hangsúlyozza, hogy Európának élen kell járnia az energiával kapcsolatos internetes technológiák és alacsony szén-dioxid-kibocsátású ikt-alkalmazások kidolgozásában; úgy véli, hogy az innováció fokozottabb támogatásával egyidejűleg csökkenteni kell a kérelmezőkre nehezedő bürokratikus terheket is; felszólítja a Bizottságot, hogy a keretprogram eljárásainak újratervezésével szüntesse meg a felesleges bürokráciát;
77. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő és támogassa a nem szokványos hazai energiaforrások kiaknázására irányuló, környezetvédelmi szempontból megfelelő uniós kísérleti projekteket; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson segítséget a tagállamoknak az Unióban rendelkezésre álló palagáz-tartalékok felmérését szolgáló geológiai feltárások elvégzésében, valamint elemezze és értékelje a hazai palagáz kitermelésének gazdaságosságát és környezeti fenntarthatóságát; kéri továbbá, hogy ez az információ mindenképp szerepeljen az Unió hosszú távú stratégiájában;
78. úgy véli, hogy több ország, például Kína stratégiai szerepet szán az exportra termelő hazai megújulóenergia-ipar fejlesztésének, és ezért az olcsó tőkéhez és infrastruktúrához való könnyű hozzáférés biztosítása révén támogatja a helyi vállalatokat; felhívja a Bizottságot egy olyan szakpolitikai keret elfogadására, amely fokozza az európai beruházási környezet versenyképességét és vonzerejét a megújulóenergia-ipar számára;
79. úgy véli, hogy a fenntartható gazdaságra való 2050-ig történő áttérés átmeneti időszakában a hagyományos és nem hagyományos természetes gáz szükséges energiaforrás, amely lehetővé teszi a kibocsátások gyors és költséghatékony csökkentését; a kutatásra és fejlesztésre szánt forrásokat az e gázok tisztább formáinak kinyerésére irányuló tevékenységekre kell összpontosítani;
80. ösztönzi a tagállamok és a Bizottság közötti további együttműködést a biomassza fenntartható piacának megteremtése érdekében bevezetett ösztönzők biztosítása terén, a biológiai sokféleséggel és az élelmiszer-előállításal kapcsolatos ide vonatkozó kérdések figyelembe vételével;
81. úgy véli, hogy az energiatechnológiai innováció terén folytatott – az új, tiszta, fenntartható és hatékony energiatechnológiákra különös hangsúlyt fektető – kutatást és fejlesztést az új, nyolcadik kutatási és fejlesztési keretprogramban előtérbe kell állítani; határozottan sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a következő költségvetésben és többéves pénzügyi keretben kiemelten kezelje ezt a területet; hangsúlyozza, hogy az elosztás módjának tükröznie kell a tagállamok eltérő képességeit a K+F tevékenységek tekintetében;
82. kéri a Bizottságot, hogy a fenntartható közlekedést építse be az energiastratégiába oly módon, hogy ezzel teljes mértékben kiaknázza az összes létező technológiát, többek között azáltal, hogy megfelelő szabályozási keretet és egy környezetkímélő járművekkel kapcsolatos cselekvési tervet hoz létre, támogatja a technológiai kutatást és fejlesztést, elhárítja az új (üzemanyag-) technológiák alkalmazása előtti akadályokat, közös követelményrendszert határoz meg (például a vasúti közlekedés és az elektromos autók tekintetében), ambiciózus követelményeket határoz meg az ásványi üzemanyagokkal meghajtott motorok vonatkozásában, zöld közlekedési folyosókat hoz létre Európában, és integrálja a közlekedési módokat; külön hangsúlyt kell fektetni az elektromos autókra annak érdekében, hogy ezeket bárki Európa-szerte problémamentesen vezethesse és feltölthesse, továbbá arra, hogy e járművek elterjedésével párhuzamosan fejlődjenek az intelligens elektromosáram-hálózatok és elektromosenergia-tárolási rendszerek, nőjön a megújulóenergia-előállítás aránya és a kapcsolt hő- és villamosenergia felhasználása;
83. hangsúlyozza, hogy az energiával foglalkozó kutatás nem csak az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésében és az ellátás biztonságának szavatolásában játszhat szerepet, hanem az európai ipar versenyképességét is javíthatja; e tekintetben úgy véli, hogy az Unió stratégiai partnereit (például Kínát, Japánt, Indiát, Oroszországot és az Egyesült Államokat) érintő, az új, alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiatechnológiákra vonatkozó szabványok egységesítésére irányuló törekvések kulcsfontosságúak annak biztosítása érdekében, hogy az európai innovációk teljes körűen értékesíthetők legyenek a világpiacon; a hatékony és méltányos technológiatranszfer biztosítása érdekében ösztönzi az Európai Uniót és nemzetközi kereskedelmi partnereit, hogy munkálkodjanak kereskedelem megnyitására a fenntartható technológiák területén, azzal a hosszú távú céllal, hogy megszűnjenek a zöld technológiákra vonatkozó vámjellegű akadályok;

2010. november 25., csütörtök

84. úgy véli, hogy a hagyományos nyersanyagok és építőanyagok helyett alkalmazható, kevésbé energiaigényes előállítású anyagokra irányuló kutatás révén hatékonyan csökkenthető lenne az energiafogyasztás;

A fogyasztóknak és állampolgároknak kínált előnyök az uniós energiapolitika középpontjában

85. hangsúlyozza az intelligens fogyasztásmérők jelentőségét, melyek segítséget nyújtanak a fogyasztóknak abban, hogy hatékonyabban nyomon kövessék a csúcsidekban mért fogyasztásukat, és javíthatják otthonaikban az energiahatékonyságot; úgy véli, hogy az intelligens mérőeszközök és általában az energia-projektek esetében tudatosságfokozó tájékoztatói kampányra és energiahatékonysági oktatóprogramokra van szükség, hogy elmagyarázzák a lakosságnak azok előnyeit; hangsúlyozza, hogy a lakosság tájékoztatása az intelligens mérés nyújtotta előnyökről elengedhetetlen feltétele a sikernek; rámutat, hogy az Európai Parlament politikai célként határozta meg azt, hogy 2015-ig az európai otthonok 50 %-át intelligens fogyasztásmérőkkel szereljék fel, és javasolta, hogy a tagállamoknak kötelezően biztosítania kelljen, hogy 2020-ig a fogyasztók legalább 80 %-a intelligens fogyasztásmérő rendszerekkel rendelkezzen ⁽¹⁾;

86. úgy véli, hogy a tájékozott fogyasztók és polgárok tudatos döntéseikkel képesek a piac befolyásolására; ezért üdvözlő az olyan kezdeményezéseket, mint az Európai Nukleáris Fórum (ENEF), amelynek keretében az érintett szereplők széles köre vitathatja meg a közérdekű kérdéseket;

87. úgy véli, hogy az épületek hőszigetelésének korszerűsítése, valamint a városi és ipari hulladék anyagként és energiaként való újrafelhasználása jelentős előnyökkel járna a fogyasztókra nézve;

88. támogatja a humán erőforrás-szükségletek alacsony szén-dioxid-felhasználású energiaszerkezet felé történő elmozduláshoz szükséges kiigazításának előmozdítására irányuló kezdeményezéseket;

89. kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a harmadik belső piaci csomag végrehajtása során az energiaszegénység megelőzése érdekében a tagállamok által hozott intézkedéseket és ezekről tájékoztassa az Európai Parlamentet, és emlékezteti a tagállamokat a hatályos jogi aktusok által rájuk rótt kötelezettségekre;

90. felszólít a lehető legmagasabb szintű biztonsági normák alkalmazására valamennyi energiaforrás vonatkozásában, többek között a tagállamok közötti együttműködési programokon keresztül, a közvélemény fenntartásának csökkentése és az általános elfogadottság javítása érdekében; ugyanakkor kéri a közvélemény tudatosságának növelését a megfelelő villamosenergia-ellátás fontosságával és az új energia-termelési és -szállítási infrastruktúra szükségességével kapcsolatban; a szokások megváltoztatásának elérése érdekében támogatja a mindennapokban megvalósítható energiatakarékossággal kapcsolatos fogyasztói tudatosság javítását célzó kampányokat, valamint az olyan meglévő mechanizmusokat, mint az energiával kapcsolatos tanácsadó szolgálatok;

91. megjegyzi, hogy a fogyasztói szolgáltatóváltás aránya a tagállamokban 0 és 20 % között mozog; rámutat, hogy a piaci ajánlatok nehéz összehasonlíthatósága és a tájékoztatás hiánya akadályozza a szolgáltatóváltást és a kiskereskedelmi piacon belüli tényleges versenyt; emlékeztet arra, hogy a harmadik energiacsomag értelmében a nemzeti szabályozó hatóságok feladata az irányelvekben foglalt fogyasztóvédelmi intézkedések eredményességének és végrehajtásának biztosítása;

92. emlékezteti az energiaipari szereplőket, hogy a harmadik energiacsomag értelmében köteleességük egyértelmű és érthető energiaszámlákat bevezetni; úgy véli, hogy a Bizottság által létrehozott lakossági energiafórumon bemutatott számlaminták tartalmazzák az egyes energiaszámlákon feltüntetendő, minimálisan előírt információkat, és Unió-szerte ezeket kellene az átlátható energiaszámlák alapjává tenni;

93. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a hosszú távú célok elérésének megkönnyítése és költséghatékonyabbá tétele érdekében komolyan mérlegeljék a szén-dioxid-kibocsátás 2020-ig történő 30 %-os csökkentésére vonatkozó cél irányába való elmozdulást annak biztosítására, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer piaca a tisztább termelési folyamatokba és tisztább energiaforrásokba való beruházások katalizátoraként működjön;

⁽¹⁾ A 2010. március 25-i, „Új digitális menetrend kialakítása Európa számára: 2015.eu” című saját kezdeményezésű jelentés (2009/2225(INI)), valamint az energiahatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés elősegítése érdekében az információs és kommunikációs technológiák alkalmazásáról szóló, 2010. április 14-i saját kezdeményezésű jelentés (2009/2228(INI)).

2010. november 25., csütörtök

94. ismételten hangsúlyozza, hogy az új energiapolitikának támogatnia kell az EU üvegházgáz-kibocsátásának 2050-ig történő 80–95 %-os csökkentésére vonatkozó hosszú távú cél elérését;

95. e tekintetben ösztönzi a Bizottságot, hogy állítson össze hosszú távú tevékenységekre vonatkozó elemzéseket, többek között a kínálat és a kereslet területén, valamint arról, hogy milyen valós veszélyekkel és költségekkel jár az ellátás kimaradása, összehasonlítva ezt a tárolási kapacitással, az ellátásban kínált választékkal és annak költségeivel; az elemzéseknek ki kell terjedniük az EU hosszú távú stratégiai és energiapolitikai fejlődésére, és nem utolsósorban annak értékelésére, hogy miként tudja az EU elkerülni az ellátás kimaradását;

96. a cancúni csúcstalálkozóra előretételezve úgy véli, hogy az Uniónak élen kell járnia az arra irányuló erőfeszítések megtételében, hogy átfogó, jogilag kötelező érvényű és nagyra törő megállapodás szülessen, és meg kell mutatnia, hogy képes az egységes fellépésre és vezető szerepének megerősítésére; ezzel összefüggésben arra bátorítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondolják újra a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére vonatkozó célokról szóló nemzetközi megállapodás részeként korábban tett javaslatukat, hogy ezzel is megkönnyítsék és költséghatékonyabbá tegyék a hosszú távú célok elérését;

*

* *

97. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

A 2010. november 29. és december 10. között megrendezésre kerülő cancúni éghajlat-változási konferencia előkészítése

P7_TA(2010)0442

Az Európai Parlament 2010. november 25-i állásfoglalása a cancúni éghajlat-változási konferenciáról (COP16)

(2012/C 99 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményére (UNFCCC) és annak Kiotói Jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye részes feleinek tizenötödik konferenciájára (COP 15) és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló, a részes felek 2009. december 7–18. között Koppenhágában, Dániában tartott ötödik konferenciájára (COP/MOP5) és a Koppenhágai Egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye részes feleinek tizenhatodik konferenciájára (COP16) és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló, a részes felek 2010. november 29. és december 10. között Cancúnban, Mexikóban megrendezendő hatodik konferenciájára (COP/MOP6),
- tekintettel az Európai Unió 2008. decemberi éghajlat-változási és energiaügyi csomagjára,
- tekintettel az üvegházhatást okozó gázkibocsátás 20 %-ot meghaladó csökkentésével kapcsolatos lehetőség elemzéséről és a szénátszivárogatás kockázatának felméréséről szóló COM(2010)0265 sz. bizottsági közleményre, valamint a „Nemzetközi éghajlat-politika Koppenhága után: Most kell cselekedni az éghajlatváltozással kapcsolatos globális szintű intézkedések újraindítása érdekében” című, COM(2010)0086 sz. bizottsági közleményre,